

[Hans Nielsen.]

ret udløber et bestemt Aar, og naar denne Ret udløber, har Nationalbanken absolut ingen Erstatning til gode hos den danske Stat, tværtimod! Da nu denne lærde Professor har fremsat denne Udtalelse overfor de fynske Landmænd, maa jeg sige, at jeg tværtimod maa hævde den Opfattelse, naar jeg ser ned ad de forskellige Sparekonti, som findes paa Nationalbankens Status, at der dér findes Konti, hvor Ejendomsretten til Pengene er meget tvivlsom, og at Staten i alle Tilfælde ganske givet har Ret til en Del af de Penge, der findes paa visse Konti. Men det kan ikke kaldes for Erstatning. Jeg maa hævde den Opfattelse, at Nationalbanken har ikke Krav paa Erstatning, for saa vidt Staten skulde overtage den.

Hvad selve Finanslovsforslaget angaar, skal jeg ikke sige mange Ord om det alene af den Grund, at Finansudvalget snart kan aflevere det til anden Behandling, og saa vil der til den Tid være al Anledning til at tale om det, og saa vil man maaske ogsaa til den Tid anderledes klart end i Dag kunne dømme om de Profetier, som er fremsat vedrørende dette Finanslovsforslag. Jeg finder derfor, som sagt, ingen Anledning til at gaa ind paa det.

Jeg vil gerne til Slutning sige et Par Ord om Valgets Resultat som en Godkendelse af Regeringens Politik, den, jeg vil kalde en folkelig, demokratisk Politik her i Danmark. Men naar de to Regeringspartier, der samarbejder, staar som et Udtryk for Demokratiet, har de derved en Forpligtelse, som de bliver nødsaget til at opfylde. Det er Forpligtelsen til først og fremmest at gøre det yderste for at hjælpe dem, som er i store økonomiske Vanskeligheder, baade paa Landet og i Byerne, baade dem, som lider under den Rentebyrde, de maa betale til Kapitalen, og de Arbejdere, som lever i Byerne, og som maa gaa arbejdsløse som Følge af Kapitalismens Sammenbrud. Regeringens første og største Opgave er at sætte ind her, og det er jo et Punkt, hvor vi har den højtærede Statsministers Ord for, at her vil man ogsaa først og fremmest sætte ind.

Men Demokratiet har ogsaa andre Opgaver. Gør man det yderste for at hjælpe alle dem, som er i Nød og Vanskeligheder, har man ogsaa en Forpligtelse til at sørge for, at Ret og Orden holdes i Hævd og i Ære her i Samfundet, og det vil jeg gerne ved denne Lejlighed indskærpe Regeringen, at i disse Tider, hvor der prædikes en helt anden Lære end den, som har været Socialdemokratiets Lære, og den, som er Demokratiets

Lære, er Eksistensberettigelsen for et virkeligt Demokrati, at Ret og Orden opretholdes her i Samfundet.

Krag: Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen begyndte og sluttede sin Tale med nogle Betragtninger over Valget, Betragtninger, som jeg maa finde i Virkeligheden inderligt overflødige, thi det rigtige i disse Betragtninger var jo ikke nyt, og det nye var ingenlunde altid rigtigt. Ja, mellem de gamle Paastande, som fremsattes, var der adskillige, som intet har med Sandheden at gøre, og iblandt disse maa jeg fremhæve to Ting. For det første Paastanden om, at Venstre i Efteraaret 1931 — det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde gentagne Gange: Efteraaret 1930, jeg gaar ud fra, at han mener Efteraaret 1931 — ikke vilde være med til noget som helst, og at Venstre kun havde Nedsikring paa sit Program. Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har vistnok glemt, at Venstre i Efteraaret 1931 fremsatte et Kriseprogram, omfattende i alt 21 Forslag, herunder ogsaa Forslag, der paa Arbejdsløshedsomraadet senere fuldt og helt er imødekommet, men som man under Forhandlingerne i Efteraaret 1931 afgørende modsatte sig.

Naar det ærede Medlem i Forbindelse med disse sine Betragtninger ogsaa kom ind paa Nationalbanken og eventuelle Erstatningskrav, som fra den Side kunde rejses, hvis Banken eksproprieres af Staten, og er af den Opfattelse, at der ingen Pligt er til at give saadan Erstatning, maa jeg dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Nationalbanken er et privat Aktieselskab, og jeg har dog hidtil ikke af Socialdemokratiets Handlemaade og Opfattelse paa økonomiske Omraader faaet den Opfattelse, at man mener sig berettiget til at ekspropriere privates Værdier uden Erstatning.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen erklærede, at Valget i November næsten var det mest vidunderlige, det ærede Medlem havde oplevet. Ja, man skal jo ikke berøve de fattige, ganske særlig ikke de fattige i Aanden, deres Illusioner, og derfor vil jeg heller ikke røre ved den Illusion, der i Øjeblikket fylder det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og som jo fik det mest slaaende Udtryk deri, at det ærede Medlem dekretter, at efter Valget i November 1932 kan andre Partier end Socialdemokratiet og de Radikale aldrig forvente at faa Flertal i dette Ting. Lad mig sige til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen: Gaa nu lidt mere sagte med Dørene! Intet er farligere end at foruddiskontere Fremtiden, ganske